

Danskt och Svenskt.

Det var många som reste till Danmark på 1800-talet. Min förärmästare hade arbetat på en möbelfabrikstad i Köpenhamn i två år. Där färdlingarna hade utlärt skulle de ju ut och praktisera vidare, så blev det en resa till Köpenhamn. Där var gott om arbete i alla yrken, och så fick de lite mera betalt än här hemma. I Malmö hade vi i början av 90-talet 12 kr i veckan, sen bildades fackföreningen, så blev det 17 kr i veckan, men i Köpenhamn 18 kr dessutom akord, detta var i möbelsnickaryrket, och så var kosten billigare men logit lite dyrare. I fråga om yrkesskicklighet var nog danskarna något före än svenskar, det kom sig väl av att i Köpenhamn bodde mera rikt folk som beställde mera fina och dyrbara möbler. än i till exempel Malmö.

Luf. 84.

1

De flesta reste tillbaka efter någon tid,
men några stannade kvar, somliga för alltid,
de som gifta sig med danska flickor bosatte
sig merändels i Danmark. Härifrån är två
skäddare och en skomakare som bedrivit sitt
yrke under hela sin tid. På den tiden var det
många svenska mästare som hade egen verkstad
i Köpenhamn. Svenska och danska arbetare
kom bra överens, deremot tyckte inte danskar
na om tyskarna, de hade ju nyliungen varit
i krig med varan, det var många invalider som
gick omkring på gatorna och spelade posetiv
somliga hade mistat en arm en annan ett
ben. Förbindelser mellan danska och
svenska fiskare har vid mest varit när
de skulle smygga, då blev det käftfart
mellan fiskelägen, det var kaffe yritt rocken
tobak. Resande mellan svenska och danska städer

villt gärna lura tullen om de kunde en flaska
brännvin, eller en låda cigarrer var ju så
littligt i Danmark. Om de drack lite av flaskan
och tog cigarrerna i en påse, så blev det resbrän-
vin och ruscigarrer. Min farbror i Malmö
brukade gås ner till rista båten från Köpenhamn
om tisdagskvällen, för att köpa sig en flaska
danskt brännvin. Det danska brännvinet var
ej mer än halvt så dyrt som det var i Sverige.
Min far har berättat om en smuggling det var
på 60 talet, det var köpmän i från Malmö
som skulle smuggla in kaffe. Köpmännen
hade lejt en del bänder som skulle hämta
kaffesäckarna nere vid Smugg. skutan.
Låg ute på öjn och fiskarna rodde i land med
säckarna, så skulle bänderna köra hem och göm-
ma kaffet, det gick till börja med men så fick
tullsmaken bud på poliser som stoppa geschäftet

Det var en bonde i Fria Hstads som fick
beslag på två av sina bästa hästar. En annan
gång var det smuggling av lin, det ^{erik} hättu
ty när smugglarna hade fått hem hären
som den kallades på skånska, så kunde inte
tullarna ta den ifrån dem ty de hade själva
och så av samma sort. Men de som hade
smugglat både de och deras barn kallades
för härestäckt i många år.

Smittan som hade varit i danmark någon tid
och hade lärt det danska språket fortsatte
med det samma sen de kom hem igen
så fick de namn som, Furdansk, danska
Larsen. Några olikheter på matlagning
och bakning fanns väl och danskarna äro
kända för sitt smärbröd sina pannkaker
och äblekivor, de hade en slags vitskorpar
som de kallade skäncker.

Mejeriförningar och Slakteriförningar har
nog varit färdiga i Danmark. Det var på 70 talet
som de började med enskilda mejerier och på
90 talet blev det andelsmejerier. Andelslakterierna
kom till lite senare. Den första disponenten
i Trelleborgs svinnlaktari var från Danmark.
Däremot är sockerbrödsbäckeriet med den fabriken
från Tyskland, det var ju tyskar som
byggde de första sockerfabrikerna men det
var ju ett annat kapitel. Då man kom
till Köpenhamn som gäst och man fått arbeta
och logi, skulle man gå till poliskontoret och
begära upphållsbok och visa sitt främlingsbetyg
sen blev man inskriven i upphållsboken, läng
eller kort ljus eller märke osv boken skulle
man ha till man skulle resa från Danmark
då skulle man lämna den där man fått den
och säga ifrån att nu reser jag igen.

Jag skall nu till sist bara berätta en händelse från 1800 talet, årtalet minns jag ej riktigt, men det var en mycket stäng vinter kanske 88. Här var en arrendebonde i Bärning han hade en dotter i Tröjenhamn. hon hade skrivit hem till sin far att de hade insett att elda med Lå pät han skarp skarsina hästar och lastade ett par Torr bakverk på vissa kätkar, så körde han först till Matmö och sen över isen till Tröjenhamn att han var välkommen kan man lätt förstå det var en resa på en 6 mil i snö och is en bra prestation. Dagen efter körde mannen hem igen. Hans son har berättat händelsen så den är sann. Svenskarna som kom till Danmark behandlades väl, likaså danskarna i Sverige. Det hände väl ibland att de gav varandra lite spiegelar, men det var väl inte så många